

[Margrete Auken]

Der er blevet holdt en del taler heroppe om, hvor dygtige skovfolk selv er til at sørge for de miljømæssige sider, men hvis man ser på, hvordan det er gået, så er det gået galt.

Det er gået godt på nogle punkter. Det er godt, skovarealet er øget. Men bøgeskoven er gået ganske betragteligt ned – 32 pct. på de sidste 50 år, det er voldsomt. Det, at egearealet er gået frem, som vi igen er blevet gjort opmærksom på fra Dansk Skovforenings side, er selvfølgelig dejligt, men det er altså gået fra ingenting til lidt. Fremgangen blev opgjort i procent i det brev, vi har fået. Det så flot ud, men det svarer til, når man henne i kirken glæder sig over, at vielsestallet er steget fra 6 til 12. Så siger man, at det er gået 100 pct. frem i stedet for at sige, at der stadig væk næsten ikke er noget af den art, der foregår i vores kirke. Så det går i almindelighed skidt.

Jeg har ikke noget imod de andre træer, vil jeg godt sige til hr. Collet. Jeg kan i det hele taget meget godt lide træer, men jeg vil selvfølgelig gerne have, at vi har mange bøgetræer i Danmark, og det kan hr. Collet så mene er noget romantisk pludder, men det er altså SFs holdning, og så vil jeg så vende mig til ministeren og sige, at det glæder mig, at det vistnok også er ministerens holdning.

På en eller anden måde er vi i SF meget tilfredse med det, vi har fået ud af at fremsætte og nu også genfremsætte vores forslag. Hvis man ser på, hvordan f.eks. kommissoriet til skovpolitisk udvalg så ud inden, så er det jo klart, at der ikke var plads til, at der skulle komme miljømæssige hensyn ind. Hvis man har læst henvendelsen fra Dansk Skovforening – og man kunne også høre det nu igen i hr. Collets indlæg – så har tanken tydeligvis været, at vi skulle have lavet en ren erhvervslov, og så skulle hele fredningssystemet foregå i anden lovgivning. Jeg ved ikke, hvor megen fremgang man kunne have haft med denne tanke, men det er et ganske interessant synspunkt. Jeg er meget glad for, at miljøministeren virkelig har slået hælene i over for det med det initiativ, som er taget nu sidst med nedsættelsen af det lovforberedende udvalg. Det var en ganske makaber udsigt, der i grunden lå. Jeg ved ikke, om den lå i Landbrugsministeriet, men lad os nu sige, at det gjorde den ikke, og at der er god samklang i regeringen. Men hvis man hørte på hr. Collet og læser henvendelsen fra

Dansk Skovforening, kunne man få mistanke om, at der var andre interesser på spil, og vi glæder os over, at miljøministeren er tro mod Folketingets flertal, ligesom det jo efter bedste evne prøver at være tro mod miljøministeren, når han er grøn, som han gerne vil være. Det er vi selvfølgelig mægtig glade for i denne sammenhæng, og jeg skal ikke gøre ret meget andet i forhold til ministeren end at sige tak.

Jeg er ked af, at ministeren ikke synes, det vil være en god hjælp at få fastslået over for de skumle kræfter, som kunne være på spil andre steder, hvad det er for nogle ting, vi gerne vil have iværksat, og nok ser det detaljeret ud, det, vi har fremlagt, men det er det i grunden ikke. Det følger en hel masse regler, som man arbejder efter de steder, hvor man prøver at lave skovdrift, der tilgodeser også miljøhensynet.

Nu var hr. Collet ikke med os, da vi var i Holland, og det er derfor, han er så måbende over for alle de dyr, der løber omkring, men de dyr løber faktisk omkring i den hollandske skovdrift, og det er faktisk også noget, der har været almindelig opbakning til. Selv Dansk Skovforening gør lidt mopset opmærksom på, at det kan man skam godt gøre allerede, så det behøver man slet ikke at lave nogen lov for. Det er altså ikke så komisk, selv om jeg godt kan høre, at der har været megen moro i den konservative folketingsgruppe her til morgen, og så har de, der har vildsvinene spændende rundt i deres skove, åbenbart ikke været der i den konservative gruppe. Nu ved jeg ikke, hvor mange i den konservative folketingsgruppe der har vildsvinedrift på deres godser, men de findes jo, og så ved hr. Collet godt, hvad det er, vi taler om.

Men alt i alt er det godt, at det er miljøministerens linje, der har sejret, og ikke den forfærdelige kroner-og-øre-orienterede linje.

Man kunne spørge, hvorfor vi har genfremsat forslaget. Det er anført meget klart, at det er, fordi det ikke var lykkedes os forrige gang at gøre det ordentlig tydeligt, at vi naturligvis ikke ville overordne de miljømæssige interesser over de erhvervmæssige. Det ville vi nu heller ikke dengang, men det er rigtig, at det kunne have været sagt tydeligere; det gav i hvert fald anledning til en række misforståelser, som vi gerne ville rette op på, og de misforståelser gav i hvert fald an-